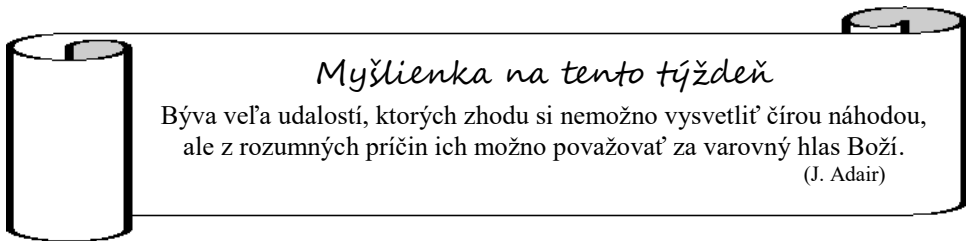

KARDINÁL ROBERT FRANCIS PREVOST, O.S.A. – LEV XIV.

Kardinál Robert Francis Prevost O.S.A., bývalý prefekt Dikastéria pre biskupov, sa narodil 14. septembra 1955 v Chicagu (Illinois, Spojené štáty americké). V roku 1977 vstúpil do noviciátu Rádu svätého Augustína (O.S.A.) v provincii Nostra Signora del Buon Consiglio v Saint Louis. 29. augusta 1981 zložil sľuby. Študoval na Katolíckej teologickej únii v Chicagu, kde získal diplom z teológie. Vo veku 27 rokov bol rádom vyslaný do Ríma, aby študoval kánonické právo na Pápežskej univerzite sv. Tomáša Akvinského (Angelicum). Kňazskú vysviacku prijal 19. júna 1982. Licenciát získal v roku 1984, potom bol vyslaný na misiu do Chulucanas v Piure v Peru (1985 – 1986).

V roku 1987 získal doktorát. V tom istom roku bol zvolený za riaditeľa povolani a riaditeľa misií augustiniánskej provincie „Matky dobrej rady“ v Olympia Fields v štáte Illinois (USA). V roku 1988 bol vyslaný na misiu do Trujilla ako riaditeľ projektu spoločnej formácie augustiniánskych kandidátov z vikariátov Chulucanas, Iquitos a Apurímac. Tam bol priorom komunity (1988 – 1992), riaditeľom formácie (1988 – 1998) a učiteľom (1992 – 1998). V arcidiecéze Trujillo bol súdnym vikárom (1989 – 1998), profesorom kánonického práva, patristiky a morálnej teológie vo veľkom seminári „San Carlos e San Marcelo“. V roku 1999 bol zvolený za provinciálneho priora provincie „Madre del Buon Consiglio“ (Chicago). Po dva a pol roku bol v roku 2007 generálnou kapitulou zvolený za generálneho priora. V októbri 2013 sa vrátil do svojej provincie (Chicago), kde vyučoval a pôsobil ako provinciálny vikár; tieto funkcie zastával až do 3. novembra 2014, keď ho pápež František menoval za apoštolského administrátora diecézy Chiclayo (Peru) a povýšil na titulárneho biskupa diecézy Sufar. 7. novembra kánonicky prevzal diecézu v prítomnosti apoštolského nuncia Jamesa Patricka Greena; za biskupa bol vysvätený 12. decembra, na sviatok Panny Márie Guadalupskej, v katedrále svojej diecézy. Biskupom Chiclayo je od 26. septembra 2015. Od marca 2018 bol druhým podpredsedom Peruvijskej biskupskej konferencie. Pápež František ho v roku 2019 menoval za člena Kongregácie pre klerikov a v roku 2020 za člena Kongregácie pre biskupov. 15. apríla 2020 ho pápež menoval za apoštolského administrátora diecézy Callao. Od 30. januára 2023 bol prefektom Dikastéria pre biskupov a predsedom Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku. 6. februára 2025 ho Svätý Otec František povýšil do stavu kardinála-biskupa a udelil mu titul prímestského biskupstva Albana.

Myšlienka na tento týždeň

Býva veľa udalostí, ktorých zhodu si nemožno vysvetliť čírou náhodou, ale z rozumných príčin ich možno považovať za varovný hlas Boží.

(J. Adair)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

11. máj 2025

Záleží na tom, čo máme v srdci
Katechéza Svätého Otca Františka

Keď sa vydal na cestu, kosi k nemu pribehol, kľakol si pred ním a pýtal sa ho: „Dobrý učiteľ, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“ Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, iba jeden – Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ, nebudeš cudzoložiť, nepokradneš, nebudeš krivo svedčiť, nepodvedieš, cti otca i matku!“ On mu na to povedal: „Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“ Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: „Jedno ti chýba: chod', predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Ale on zosmutnel pre tieto slová a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok. Mk 10,17 – 22

Drahí bratia a sestry, dnes sa pristavíme pri ďalšom zo stretnutí s Ježišom, ktoré opisujú evanjeliá. Tentoraz však osoba, s ktorou sa Ježiš stretáva, nemá meno. Evanjelista Marek ju jednoducho nazýva „akýsi človek“. Je to muž, ktorý od mladosti zachovával prikázania, a predsa ešte nenašiel zmysel svojho života. Stále ho hľadá. Možno je to človek, ktorý sa napriek zovňajšku angažovaného veriaceho ešte úplne nerozhodol. Lebo napokon nezáleží až tak na tom, čo robíme, aké obety prinášame alebo aké úspechy dosahujeme, ale na tom, čo nosíme v srdci. Ak má loď vyplávať z prístavu na otvorené more, môže byť akokoľvek krásna a mať výnimočnú posádku, ak však neodhodí závažia a kotvy, ktoré ju držia, nikdy nevypláva. Tento človek si postavil luxusnú loď, ale zostal stáť v prístave!

Zatiaľ čo Ježiš kráča po ceste, tento muž k nemu pribehne, kľakne si pred ním a pýta sa: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“. Všimnime si použité slovesá – „čo mám robiť, aby som získal večný život“. Zachovávanie Zákona mu neprinieslo radosť ani istotu spásy, a tak sa obracia na učiteľa Ježiša. Je zarážajúce, že tento človek nepozná slovník nezištnosti! Všetko sa mu zdá byť povinnosťou. Všetko je podmienené. Večný život chápe ako dedičstvo, niečo, čo možno získať právom, skrz dôsledné dodržiavanie prikázaní. Aké miesto však môže mať láska v takto prežitom živote – hoci aj s určite dobrými úmyslami?

Ježiš, ako vždy, ide poza vonkajšie zdanie. Hoci tento človek pred ním predkladá svoj pekný životopis, Ježiš ide ďalej a pozerá dovnútra. Sloveso, ktoré používa Marek, je veľmi výrečné: „pozrel sa naňho do hĺbky“ (doslovne: „pozrel sa naňho s láskou“). A práve preto, že Ježiš vidí do nášho vnútra, miluje nás takých, akí naozaj sme. Čo asi v tomto človeku videl? A čo vidí, keď sa pozrie do nás – a miluje nás, napriek našim rozptýleniam a hriechom? Vidí našu krehkosť, ale aj našu túžbu byť milovaní takí, akí sme.

Evanjelium hovorí, že keď sa naňho pozrel – „zamiloval si ho“. Ježiš miluje tohto človeka ešte predtým, než ho pozve, aby ho nasledoval. Miluje ho takého, aký je. Ježišova láska je nezištná – úplný opak logiky zásluh, ktorá tohto človeka ovládala. Sme naozaj šťastní,

Program sv. omši
12. – 18. máj 2025

	Udavské	Veľopolie
Pondelok Pondelok po 4. veľkonočnej nedeli	18.30 + Anna Jacečková - 1. výročie	
Utorok Blahoslavenej Panny Márie Fatimskej (spomienka)	18.30 + Katarína a Jozef Kvasničák	17.30 Na úmysel
Streda Sv. Mateja, apoštola (sviatok)		18.30 Za ZBP Agáta Pašková
Štvrtok Štvrtok po 4. veľkonočnej nedeli	18.30 + Ondrej Andruch	
Piatok Sv. Jána Nepomuckého, kňaza a mučenika (spomienka)	18.30 + Helena a Tomáš Pastirák	
Sobota Sobota po 4. veľkonočnej nedeli	9.00 + Alžbeta, Jozef, Ján Greš	
Nedeľa 5. Veľkonočná nedeľa	9.00 Za ZBP Anna s rodinou	10.30 Za farnosť

Zbierka na Kňazský seminár

V nedeľu 18. mája bude v našich kostoloch zbierka na Kňazský seminár v Košiciach.

Stretnutie birmovancov

Stretnutie birmovancov v tomto týždni: Udavské vo štvrtok a Veľopolie v stredu.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Marta Kolínčáková a Margita Stojanová.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Štefeková a rodina Hrinová č. 124.

Služba lektorov (12. – 18. máj)

Udavské

Pondelok - Monika Futejová

Utorok - Gabriela Cmariková

Štvrtok - Lucia Gajdošová

Piatok - Monika Stebilová

Sobota - Bernard Behún

Nedeľa - Mária Feriková a Darina Šteňková

Veľopolie

Utorok - Renáta Marková

Streda - Laura Marková

Nedeľa - Zuzana Tokarová a Katarína Čabalová

Modlitba za pokoj a mier vo svete – 13. máj

Rodinné spoločenstvo FATIMA, o. z., pod záštitou Konferencie biskupov Slovenska pozýva všetkých na 4. ročník Modlitbového dňa detí a mládeže za mier a pokoj vo svete, ktorý sa uskutoční 13. mája 2025 – v deň 108. výročia zjavení Panny Márie vo Fatime.

keď si uvedomíme, že sme takto milovaní – nezištne, z milosti. A to platí aj pre naše medziľudské vzťahy: dovtedy, kým sa snažíme kupovať si lásku alebo si ju pýtame ako almužnu, tieto vzťahy nám nikdy neprinesú pravú radosť.

Ježiš tomuto človeku navrhuje, aby zmenil svoj spôsob života a svoj vzťah k Bohu. Vidí, že v jeho vnútri – ako aj v každom z nás – je prázdne miesto. Je to túžba nášho srdca byť milovaný. Je to rana, ktorá je súčasťou našej ľudskej prirodzenosti – je to rana, cez ktorú môže prejsť láska.

Aby sme túto prázdnotu naplnili, netreba si „kupovať“ uznanie, náklonnosť, či dôležitosť. Treba skôr „predať“ všetko, čo naše srdce zaťažuje, aby sa mohlo stať slobodnejším. Nepomôže nám, ak budeme stále brať pre seba – oveľa viac nám pomôže, keď budeme dávať chudobným, keď sa podelíme, keď sa otvoríme.

Napokon Ježiš pozýva tohto človeka, aby nezostal sám. Volá ho, aby ho nasledoval, aby vstúpil do vzťahu, aby žil v spoločenstve. Iba tak sa totiž môže vymaniť z anonymity. Svoje meno môžeme začuť len vo vzťahu, v ktorom nás niekto volá. Ak zostaneme sami, nikdy nezačujeme svoje meno a zostaneme len „akýmsi človekom“, anonymní. Možno práve dnes, keď žijeme v kultúre sebestačnosti a individualizmu, pociťujeme viac smútku – pretože už nepočuť, že by nás niekto volal po mene s nezištnou láskou.

Tento človek Ježišovo pozvanie neprijme a zostane sám – pretože závažia jeho života ho držia v prístave. Smútok je znakom, že sa mu nepodarilo vyplávať. Niekedy si myslíme, že niečo je bohatstvo – a pritom sú to len bremená, ktoré nás blokujú. Naša nádej je, že tento človek – ako aj každý z nás – raz nájde odvahu zmeniť sa a vyplávať na hlbinu.

Drahé sestry a bratia, zverme Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu všetkých smutných a nerozhodných, aby pocítili jeho láskyplný pohľad – pohľad Pána, ktorý sa dojíma, keď sa nežnosťou hľadá do nášho vnútra.